

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 85 0 Рс 085129 21 Рев
Бања Лука, 30.8.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Тице, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Виоланде Шубарић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља Д.Л., сина Б. из Д. и А. П., сина Т. из Д., које заступа М.Р., адвокат из Д., против тужене Републике Српске, Министарство, коју заступа Правобранилаштво Републике Српске, ради исплате разлике плата, вриједност спора 5.100,00 КМ, одлучујући о ревизији тужитеља против рјешења Окружног суда у Добоју број 85 0 Рс 085129 20 Рсж од 30.11.2020. године, на сједници одржаној 30.8.2021. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Добоју број 85 0 Рс 085129 19 Рс од 24.9.2020. године, обавезана је тужена да сваком од тужитеља, за период од 12.5.2019. године до 30.11. 2019. године, исплати износе назначене у ставу I изреке пресуде, са законском затезном каматом као у изреци пресуде, а одбијен је захтјев за исплату законске затезне камате на утврђене износе накнаде разлике плата за периоде наведене у ставу II изреке пресуде и одбачена је, као неблаговремена тужба тужитеља у дијелу којим се тражи исплата накнаде разлике плата за децембар 2019. године у износу од по 113,50 КМ, са законском затезном каматом од 15.1.2020. године до исплате.

Другостепеним рјешењем Окружног суда у Добоју број 85 0 Рс 085129 20 Рсж од 30.11.2020. године, жалба туженог је усвојена и првостепена пресуда у првом и другом ставу њене изреке укинута и тужба је у том дијелу, позивом на одредбу члана 97. Закона о државним службеницима („Службени гласник Републике Српске“, број 118/08 до 57/16), одбачена као недопуштена и обавезани су тужитељи да туженом солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 1.100,00 КМ.

Тужитељи ревизијом побијају другостепено рјешење због погрешене примјене материјалног права (што произлази из садржаја ревизије) и предлажу да се жалба тужене одбије и првостепена пресуда потврди, уз накнаду трошкова ревизионог поступка или укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

Тужена у одговору на ревизију предлаже да се ревизија одбаци као недозвољена или одбије као неоснована.

Ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 237. став 2. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ. Према ставу 3. овог члана у случајевима у којима ревизија није дозвољена према одредби става 2. овог члана, странке могу поднијети ревизију против другостепене пресуде ако одлука о спору зависи од рјешења неког материјално правног или процесно правног питања важног за обезбјеђење јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени, а нарочито у случајевима прописаним у члану 237. став 3. тачке 1. до 3. ЗПП.

Другостепеним рјешењем, које се побија ревизијом, жалба туженог је усвојена, првостепена пресуда укинута и тужба је одбачена у дијелу којим је обавезан тужени да тужитељима исплати износе од по 754,18 КМ, са припадајућим каматама, и ти појединачно досуђени износи за сваког од тужитеља представљају побијани дио правоснажне одлуке.

Како вриједност побијаног дијела правоснажне одлуке за сваког од тужитеља, не прелазе 30.000,00 КМ сагласно одредби члана 237. став 2. ЗПП, ревизија није дозвољена.

У изјављеној ревизији тужитељи траже одлучивање по ревизији у смислу одредбе члана 237. став 3. ЗПП наводећи, да с обзиром на различито правно схватање нижестепених судова у погледу допуштености предметне тужбе за што је, према схватању првостепеног суда, мјеродавно право Закон о раду („Службени гласник Републике Српске“, број 1/16 до 66/18), а не Закон о државним службеницима („Службени гласник Републике Српске“, број 118/08 до 57/16), чијом примјеном је о наведеном спорном питању одлучио другостепенени суд – сматрају важним да „Врховни суд Републике Српске изнесе своје правно схватање у погледу правилне примјене законских прописа, ради уједначавања судске праксе, јер се ради о битним питањима која се односе на плате и накнаде плате за припаднике полисије и друге запослене у Министарству“.

Међутим, како је према одредби члана 237. став 3. тачка 1. ЗПП изузетна ревизија по овом основу дозвољена – ако о спорном правном питању ревизиони суд није заузео схватање одлучујући о појединим предметима или на сједници одјељења, а ријеч је о питању о којем постоји различита пракса другостепених судова, о каквој ситуацији се не ради у овој правној ствари, јер се у ревизији указује на различиту праксу првостепеног и другостепеног суда, то није испуњен услов прописан овом законском одредбом, за дозвољавање изузетне ревизије.

Осим тога, овакви наводи представљају ревизионе разлоге којима се оспорава конкретна другостепена пресуда због погрешне примјене материјалног права, који сами по себи, не воде дозвољавању и одлучивању о, иначе недозвољеној ревизији, и они би били од значаја под условом да је ревизија овдје дозвољена.

Из наведеног не произлази да је ревизија ревидената састављена у смислу одредбе члана 237. став 3. и 4. ЗПП, па нису испуњени услови за дозвољеност ревизије ни примјеном ових законских одредби.

Сходно наведеном, а на основу одредби члана 247. став 1. и 4, у вези са чланом 237. став 2, 3. и 4. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић